

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 września 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH/Direktor na Teritorialna direktsia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”

(Sprawa C-770/21 ⁽¹⁾, OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Rozporządzenie (UE) nr 952/2013 – Unijny kodeks celny – Artykuły 70 i 74 – Ustalanie wartości celnej – Wartość celna owoców i warzyw, do których stosuje się cenę wejścia – Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 – Artykuł 181 – Rozporządzenie delegowane (UE) 2017/891 – Artykuł 75 ust. 5 i 6 – Zadeklarowana wartość transakcyjna przewyższająca standardową wartość w przywozie – Zbycie towarów w warunkach potwierdzających prawidłowość wartości transakcyjnej – Sprzedaż ze stratą przez importera – Powiązanie między importerem a eksporterem – Kontrola sądowa decyzji ustalającej dług celny]

(C/2023/623)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH

Strona przeciwna: Direktor na Teritorialna direktsia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”

Sentencja

1) Artykuł 75 ust. 5 i 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011

należy interpretować w ten sposób, że:

- stoi on na przeszkodzie temu, by importer, który nie zdecydował się w terminach przewidzianych w tych przepisach na ustalenie wartości celnej przywożonej partii towarów zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, lecz który, przeciwnie, ustalił tę wartość zgodnie z art. 70 tego rozporządzenia, mógł się skutecznie oprzeć na poparcie skargi do sądu na decyzję organów celnych ustalającą dług celny na obliczeniu wartości celnej dokonanym zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 952/2013, powołując się na art. 134 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia nr 952/2013, w celu wykazania poprawności cen, o których mowa w art. 70 rozporządzenia nr 952/2013;
- stoi on na przeszkodzie temu, aby organ sądowy rozpatrujący skargę na decyzję organu celnego ustalającą dług celny mógł z urzędu, i po raz pierwszy w ramach zawisłego przed nim sporu, podnieść kwestię, czy importer i eksporter są ze sobą powiązani w rozumieniu art. 70 ust. 3 lit. d) rozporządzenia nr 952/2013, a jeśli tak, to czy ewentualne powiązanie istniejące między nimi miało wpływ na cenę faktycznie zapłaconą lub należną w rozumieniu tego ostatniego przepisu, podczas gdy kontrola celna przeprowadzona przez organ celny nie dotyczyła istnienia takiego powiązania, a organ ten odrzucił zadeklarowaną wartość transakcyjną z innych powodów, które dotyczyły warunków zbytu danej partii towarów na rynku Unii Europejskiej.

2) Artykuł 75 ust. 5 rozporządzenia delegowanego 2017/891

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

należy interpretować w ten sposób, że:

zbycie partii przywożonych towarów w drodze sprzedaży ze stratą stanowi poważną wskazówkę, że zadeklarowana wartość transakcyjna została sztucznie zawyżona, która nie zobowiązuje importera do dostarczenia organom celnym, w celu wykazania, że wartość ta jest prawidłowa, poza dokumentami dotyczącymi transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania, wyraźnie wymienionymi w akapicie czwartym tego przepisu, oraz dowodu zapłaty zadeklarowanej wartości transakcyjnej – umowy lub równoważnego dokumentu określającego cenę, po jakiej przywożona partia towarów została przez niego zakupiona, jeżeli te pierwsze dokumenty wystarczą do wykazania prawidłowości zadeklarowanej wartości transakcyjnej.

3) Artykuł 75 ust. 5 rozporządzenia delegowanego 2017/891

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia wartości celnej organy celne powinny pominąć zadeklarowaną wartość transakcyjną partii przywożonych towarów, jeżeli wartość ta jest znacznie wyższa od standardowej wartości w przywozie ustalonej przez Komisję Europejską, jeżeli partia ta została sprzedana ze stratą na obszarze celnym Unii Europejskiej i jeżeli importer – mimo że wezwano go do przedstawienia wszelkich dokumentów potwierdzających, że rzeczona partia towarów została zbyta w warunkach, które potwierdzają prawidłowość tej wartości – nie przedstawił w tym celu wystarczających dokumentów, nawet jeśli organy te nie kwestionują autentyczności faktury wystawionej przez eksportera ani tego, że importer faktycznie ją uiscił.